

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

شبهانگ راد

۱۲.۰۶.۱۰

انتخابات در جمهوری اسلامی!

حدوداً یک‌سال است که از عمر دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اسلامی در ایران می‌گذرد و تا حدود زیادی پرده‌ها کنار زده شد و ماهیت واقعی انتخابات در ایران و افکار منادیان و مجریان سرمایه در اذهان عمومی آشکار گردید؛ آشکار شده است که رقیب «احمدی‌نژاد» از چه نژاد و قماش‌اند و از به خاطر کدامین منافع با وی سر جنگ دارند؛ آشکار شده است که جنبش‌های اعتراضی حق طلبانه کارگران، زحمت‌کشان و خلق‌ها، سر سوزنی با "جنبش سبز" قرابتی ندارند و آشکار شده است که هر یک از آنان از منش و متد واضحی پیروی می‌نمایند؛ تا حدود بسپاز زیادی صف‌ها و انگیزه عناصر و جریان‌ها بر ملا گردیده است و به تبع از آن‌ها روشن شده است که هر یک بناء به منفعت خودی، رنگ و پرچم خود را انتخاب نموده‌اند. این سیما و چهره را به درستی می‌توان از هم تمیز داد و نشان داد که جنگ و دعوای درونی نظام جمهوری اسلامی هیچ ربطی به جنگ و دعوای ملیون‌ها انسان رنج‌دیده با حاکمان و مدافعین نظام‌های سرمایه‌داری ندارد.

تصورات نادرستی وجود داشت مبنی بر این‌که می‌توان با شرکت در انتخابات ریاست جمهوری اسلامی، نقشی ایفاء نمود و سران نظام را به "راه راست" هدایت نمود!! به قول خود می‌خواستند قانون ارتجاعی جمهوری اسلامی را دور بزنند و از این طریق به "آزادی" و "دموکراسی" دست یابند. می‌خواستند از شر "اقتدارگرایان" خلاصی یابند و با جای‌گزینی افرادی از همان قماش، جامعه را به مسیر "عدالت اجتماعی" سوق دهند!! خوش‌خیالی عجیب و غریبی بر افکار حاکم گردیده بود و علی‌رغم مشاهده هزاران نقض آشکار حقوق اولیه انسان‌ها و سرکوب عنان گسیخته کارگران و زحمت‌کشان از جانب سران نظام و به تبع از آن‌ها، با به اثبات رسیدن تقلب‌های متفاوت انتخاباتی، باز هم تعداد بی‌شماری به پای صندوق‌های انتخاباتی ریاست جمهوری ۸۸ رفتند تا از دخالت‌گری و تعیین سرنوشت خودی غافل نمانند!! برای هزارمین بار و یکبار دیگر و خلاف یاومگوئی‌های سران نظام و "نادانان" خلق، آشکار شده است که، "میزان رأی مردم" نیست و نظام به سیاق همیشگی‌اش عنصر دلخواه و

مطلوب خود را از درون صندوق‌ها به بیرون خواهد کشید. تاکنون چنین بوده است و تا زمانی که نظام‌هایی همچون نظام جمهوری اسلامی بر سر کاراند، داستان انتخابات این‌چنینی از یک‌طرف و بی نقشی مردم در تعیین سرنوشت خودشان از طرف دیگر، هم ادامه خواهد داشت.

این‌ها حقایق درونی جامعه ایران را تشکیل می‌دهد و علی‌رغم بروز چنین اتفاقات روشنی، هستند و می‌گویند که در ایران "قلب بزرگ"ی صورت گرفته است و باید در برابر چنین تقلب‌هایی ایستادگی نمود و پایمال کنندگان آنرا به عقب راند؛ می‌گویند رأی‌ها دزدیده شده است و باید در مقابل دزدان سر گردنه ایستادگی نمود؟! با طرح چنین مواردی و از این‌دست موارد، صورت مسأله را غیر واقعی به خورد جامعه می‌دهند و آگاهانه مشاطه‌گران سرمایه آب‌پاکی بر کارکردهای سی ساله رژیم جمهوری اسلامی می‌ریزند. آیا هیچ عقل سلیمی می‌تواند به خود بقبولاند که بحث نظام‌های سرمایه‌داری و به ویژه نظام‌های تحت سلطه و وابسته‌ای همچون نظام جمهوری اسلامی، فراتر از زیر پا گذاشتن نظر و رأی مردم در تعیین رئیس جمهور منتخب خودی‌ست؟ مگر این نظام از دل مردم سر در آورده است که رئیس جمهور آن بخواهد با رأی مردم انتخاب گردد؟ مگر غربال شدن کاندیداها و سر در آوردن چهار تن از آنان و آن‌هم از میان صدها کاندیدای دیگر، با نظر و رأی مردم بوده است؟ مگر تاکنون به اثبات نرسیده است که برگزاری انتخابات سالم و سلامت را با نظام جمهوری اسلامی قرابتی نیست و تقلب و ریا جزء سیاست‌ها و تاکتیک‌های روتین سران نظام است؟ مهم‌تر از همه این‌ها آیا نمونه‌ای را در جامعه ایران می‌توان سراغ داشت که مردم شاهد برگزاری انتخاباتی فارغ از تقلب بوده و رأی آنان به حساب آمده باشد؟

حقیقتاً که رسوائی انتخابات و غیر دموکراتیک بودن آنرا می‌توان در نظام‌های سرمایه‌داری به عینه مشاهده نمود. همه‌جا حق مردم را پایمال می‌نمایند و همه‌جا انتخابات را بر اساس منفعت سرمایه سمت‌وسو می‌دهند. واژه به رسمیت شناختن حقوق اولیه مردمی در این مناسبات و نظام‌ها بی معناست و همواره معیار و ارزش‌های سرمایه، سوار بر معیار و ارزش‌های انسانی‌ست. بنابر این، انتظاری غیر از تقلب نیست. به دلیل این‌که پایه انتخابات در ایران بر این اساس چیده شده است و توهمی در این رابطه در کار نیست و عکس آن از عجایب به حساب خواهد آمد؛ به دلیل این‌که این نظام از دل مردم بیرون نیامده است و قدرت‌مداران جهانی آنرا به توده‌های ستم‌دیده تحمیل نموده‌اند و حاکمان ایران هم تاکنون در خلاف رسم و رسوم تعیین شده به پیش نرفته‌اند.

رژیم جمهوری اسلامی به دهه چهارم خود پای گذاشته است و هیچ دوره‌ای را نمی‌توان از این نظام به نیکی یاد نمود. هیچ دوره‌ای را نمی‌توان سراغ داشت که سران نظام بخواهند در برابر خواسته‌های ابتدائی کارگران و زحمت‌کشان از خود متأنت و بردباری نشان دهند. همواره بر سرکوب و به بند کشیدن مخالفین اصرار داشتند و همچنان و در همان مسیر در پیش‌اند. طرح و بیان محترم شمردن به حقوق مردم توسط سران حکومت پوچ و بیهوده است و اساساً مفاهیم و مضمون صحیح انتخابات در چنین سیستم‌هایی دفن شده است. چرا که این نظام علناً دست‌مزد ناچیز کارگران را بالا می‌کشد و هر یک از سران نظام هم به دروغ خود را حامی مردم جلوه می‌دهند. یکی از سلامتی همه انتخابات و دیگری از ناسالمی و "قلب بزرگ" دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری سخن می‌گوید!! انتخاباتی که خشت‌اش بر اساس منافع سرمایه‌داران چیده شده است و رأی مردم ملاک نیست و کشاندن آنان به پای صندوق‌های رأی‌گیری چیزی جز تظہیر چهره نظام استثمارگر و سرکوبگر از اذهان عمومی نیست. خودی‌های‌شان و در کوران شدت‌یابی تضادهای درونی‌شان افشاء نموده‌اند که رأی‌ها را خریده‌اند تا جناح رقیب سرمایه را کنار زنند. از انتخابات دست‌چین و تعیین شده نمایندگان مجلس و شورای شهر و استانداری و غیره

گرفته تا انتخابات ریاست جمهوری، همه و همه نمایانگر ناسالمی انتخابات در نظام جمهوری اسلامی است؛ نظامی که تنها و تنها به اندیشه و آرمان طبقه سرمایه‌دار فکر می‌کند.

با این اوصاف تا زمانی که مدل کنونی یعنی مناسبات و روابط سرمایه‌داری بر جامعه ایران سیطره انداخته است، پایمال نمودن حق و حقوق مردمی و از جمله به حساب نیآوردن رأی آنان، امری طبیعی تلقی خواهد گردید. مشاهده و به اثبات رسیده است که ملاک سرمایه در تعیین نمایندگان دوره‌ای، در آرای مردمی نیست. به اثبات رسیده است که نظام بنابه مصالح و منفعت خودی و از میان نمایندگان دست‌چین شده، مطلوب‌ترین عنصر خود را به بیرون می‌کشد تا سکان و هدایت منافع طبقه سرمایه‌دار را بر عهده گیرد. روند تائکونوی انتخابات در ایران هم از چنین سیاستی پیروی نموده است و واضح است که تا زمانی سرمایه بر تار و پود جامعه چنگ انداخته است، توده‌های ستم‌دیده شاهد هیچ‌گونه انتخابات سالم و عاری از تقلب و ریا نخواهند بود. تنها با مرگ نظام جمهوری و برقراری جامعه‌ای دموکراتیک و کمونیستی است که انتخابات از سالمی و سلامتی کامل برخوردار خواهند گردید.

۲۱ خرداد [جوزا] ۱۳۸۹

۱۱ ژوئن ۲۰۱۰